

Prasība, kas celta 2006. gada 27. jūlijā — Eiropas Kopienu Komisija pret Īriju

(Lieta C-330/06)

(2006/C 224/56)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvis — J. Enegren, pārstāvis)

Atbildētāja: Īrija

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Padomes 2001. gada 8. oktobra Direktīvas 2001/86/EK (⁽¹⁾), ar ko papildina Eiropas uzņēmēj-sabiedrības statūtus darbinieku iesaistīšanas jomā, prasības, vai jebkurā gadījumā nedarot šos aktus zināmus Komisijai, Īrija nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva;
- piespriet Īrijai atļūdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Terminš direktīvas transponēšanai beidzās 2004. gada 8. oktobrī.

(⁽¹⁾) OV L 294, 22. lpp.

Apelācija, ko 2006. gada 1. augustā ierosinājusi Grieķijas Republika par Pirmās instances tiesas (otrā palāta) spriedumu lietā T-251/04 Grieķijas Republika pret Eiropas Kopienu Komisiju

(Lieta C-332/06 P)

(2006/C 224/57)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Grieķijas Republika (pārstāvji — V. Kontolaimos, Valsts juridiskais padomdevējs, un I. Khalkias, Valsts Juridiskā dienesta loceklis)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Kopienu Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atzīt apelācijas sūdzību par pieņemamu;
- atcelt vai grozīt Pirmās instances tiesas spriedumu;
- atzīt apelācijas sūdzību par pamatotu atbilstoši prasījumiem;
- piespriet Eiropas Kopienu Komisijai atļūdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pirmais apelācijas pamats: Pirmās instances tiesa nav pareizi interpretējusi Regulas Nr. 729/70 5. panta 2. punkta c) apakšpunkta piekto daļu un Regulas Nr. 1258/1999 7. panta 4. punkta piektās daļas a) apakšpunktu mijiedarbībā ar 8. panta 1. punktu Regulā Nr. 1663/95, ko groza Regulas Nr. 2245/99 1. panta 3. punkts, jo:

- a) Komisijas paziņojums neatbilst Regulas Nr. 1663/95 8. panta prasībām un līdz ar to šī panta nozīmē to nevar uzskatīt par rakstisku paziņojumu, kā arī tā izsniegšanas brīdi nevar uzskatīt par brīdi, no kura skaita 24 mēnešu laika posmu, kurš paredzēts Regulās Nr. 729/70 un Nr. 1258/1999. Tādējādi, pamatojoties uz minētajiem noteikumiem, Komisijai uz to brīdi nepastāvēja tiesības piemērot finanšu korekciju, jo tā neievēroja procedūru, kas noteikta iepriekš minētajās regulās, kuras pieprasa uzsākt divpusējās sarunas, tajā skaitā arī attiecībā uz paredzamo korekcijas apjomu, kuras aprēķins kā atsauce ir jāietver paziņojumā saskaņā ar Regulas Nr. 1663/95 8. pantu, kurā tāpat ir noteikts 24 mēnešu termiņš. Tomēr Komisija neatzina izdevumus par laika posmu pirms 24 mēnešu laika posma;
- b) Pirmās instances tiesa Regulu Nr. 2245/1999 piemēroja retroaktīvā veidā, atzīstot, ka tā attiecas ne tikai uz 2000. finanšu gadu, bet arī uz iepriekšējiem finanšu gadiem.

Otrais apelācijas pamats: Pirmās instances tiesa attiecībā uz nokavējumu novietot rīsus intervences glabāšanā nepareizi interpretēja un piemēroja samērīguma principu (*force majeure*), kā arī tiesiskās palāvības aizsardzības principu, jo:

- a) par deviņām dienām pārsniegtais termiņš attiecībā uz visa rīsu apjoma novietošanu glabāšanā, kurš radās tādēļ, ka publiskā transporta vadītāji bez iepriekšēja brīdinājuma uzsāka streiku, ir pielīdzināms klasiskajam *force majeure* gadījumam, par kuru atbildību nevar attiecināt uz Grieķiju, kuras attiecīgās iestādes, neskatoties uz nepaziņoto streiku, veica visu nepieciešamo, lai glabāšanā nogādātu visu rīsu apjomu;

b) tas, ka Komisija bija nekavējoties un savlaicīgi, pirms attiecīgā termiņa izbeigšanās, informēta par to, ka rīsu novietošana glabāšanā aizkavējās streika dēļ un tas, ka Komisija nekavējoties nesniedza atbildi, radīja pamatotu paļaušanos, ka Komisijai nebija iebildumi pret dažu dienu nokavējumu.

Prasība, kas celta 2006. gada 28. jūlijā — Eiropas Kopienu Komisija pret Zviedrijas Karalisti

(Lieta C-333/06)

(2006/C 224/58)

Tiesvedības valoda — zviedru

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — J.R. Vidal Puig un K. Simonsson)

Atbildētāja: Zviedrijas Karaliste

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, nedefinējot sankciju režīmu, ko piemēro Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 11. februāra Regulas (EK) Nr. 261/2004, ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91⁽¹⁾, noteikumu pārkāpšanas gadījumā, Zviedrijas Karaliste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek minētās Regulas 16. pants;

— piespriest Zviedrijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Regulas Nr. 261/2004 16. panta 3. punktā ir noteikts, ka dalībvalstīm ir jānosaka efektīvas, samērīgas un atturošas sankcijas par šīs regulas pārkāpumiem.

Atbilstoši Komisijai pieejamai informācijai Zviedrijas Karaliste — nenosakot sankcijas par šīs Regulas 14. panta pārkāpumiem gandrīz pusotru gadu pēc tās spēkā stāšanās — vēl nav ieviesusi pilnīgu sankciju par Regulas pārkāpumiem sistēmu.

⁽¹⁾ OV L 46, 17.02.2004., 1. lpp.

Prasība, kas celta 2006. gada 4. augustā — Eiropas Kopienu Komisija pret Itālijas Republiku

(Lieta C-339/06)

(2006/C 224/59)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvis — C. Cattabriga)

Atbildētāja: Itālijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Komisijas 2004. gada 23. decembra Direktīvu 2004/116/EK, ar ko groza Padomes Direktīvas 82/471/EEK pielikumu attiecībā uz *Candida guilliermondii* iekļaušanu⁽¹⁾, vai jebkurā gadījumā nedarot šos aktus zināmus Komisijai, Itālijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šīs direktīvas 2. panta 1. punkts;

— piespriest Itālijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Termiņš direktīvas transponēšanai beidzās 2005. gada 30. jūnijā.

⁽¹⁾ OV L 379, 81. lpp.

Tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 20. jūnija rīkojums — Spānijas Karaliste pret Eiropas Savienības Padomi

(Lieta C-133/04)⁽¹⁾

(2006/C 224/60)

Tiesvedības valoda — spāņu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 106, 30.04.2004.